

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

płaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 291

Katowice, czwartek 17-go grudnia 1931 r.

Rok 30

Dostawy a bezrobocie.

Bezrobocie, panoszące się w potwornych rozmiarach na całym świecie i wnikające swymi skutkami w każdą dziedzinę życia zmusza uczonych, polityków, ekonomistów i t. p. do skierowania swych umysłów ku wyszukiwaniu środków, jeśli już nie zaradczych, to przynajmniej łagodzących katastrofalną klęskę. Sprawa ta w obecnej dobie wysuwa się na czoło wszystkich zagadnień społecznych i wymaga nadzwyczajnych środków kojących. Zrozumienia nadzwyczajnego położenia wymagać się musi dzisiaj od wszystkich, a w pierwszym rzędzie od tych, w których ręku spoczywa możność bodaj przejściowego złagodzenia skutków długotrwałej klęski. Do tej kategorii ludzi zaliczyć przede wszystkim należy zarządy zakładów przemysłowych, obojętnie czy to będą fabryki, huty, kopalnie czy biura państwowe, komunalne lub prywatne. Na nich spoczywa brzemienne odpowiedzialność za los tysięcy bezrobotnych głodnych, drżących z zimna, a często bez dachu nad głową.

Dobrze się przeto stało, że naczelny komitet walki z bezrobociem zwrócił się przed kilku dniami do władz rządowych z prośbą o uregulowanie podziału dostaw w ten sposób, aby skłonić przedsiębiorstwa przemysłowe do zatrudnienia większej ilości bezrobotnych. Spodziewać się można, że apel komitetu znajdzie zrozumienie i przychylne echo wśród czynników rządowych, od których zależy takie czy inne pokierowanie dostawami. Chodzi tu o to, aby rozdział odstaw rządowych był obecnie załatwiany celowo tak, by mogły stać się ratunkiem dla wielu robotników, zagrożonym stale widmem bezrobocia. Chodzi tu także o to, aby przedsiębiorstwa przemysłowe miały więcej czasu na ich wykonanie i nie musiały, jak się to przezważnie dzieje do tej pory, wykonywać zamówień w ciągu bardzo krótkiego czasu i w związku z tem stosować prace w godzinach nadliczbowych.

Przemysłowcy rzadko są uprzedzani o zamierzonym obdzieleniu ich zamówieniami rządowymi, to też w okresie obecnego kryzysu ograniczają ciągle swą produkcję i zmniejszają ilość robotników, nie licząc na większe zapotrzebowanie towaru. Gdy zaś nieoczekiwanie otrzymują wiadomość o obciążeniach rządowych, nie zwiększają już liczby robotników, gdyż natychmiastowa reorganizacja pracy zazwyczaj wymaga pokonania rozmaitych trudności technicznych. Zatrudniają wówczas tych samych robotników w godzinach nadliczbowych. Z tego powodu dostawy rządowe nie wpływają na zwiększenie stanu zatrudnienia w przemyśle.

Naczelny komitet do spraw walki z bezrobociem przedstawił władzom rządowym konkretne projekty, które niewątpliwie uwieńczone zostaną pomyślnymi wynikami w postaci zmniejszenia

Pragną wmówić w Amerykę, że są bezbronni...

Wilki w owczej skórce.

Berlin. Minister Reichswehry Groener udzielił jednej z amerykańskich agencji wywiadu na temat uzbrojenia, a raczej konieczności uzbrojenia Niemiec.

Mówiąc o niemieckich związkach wojskowych (Stahlhelm, Reichsbanner,

odziały szturmowe Hitlera), Groener dowodził, że nie posiadają one żadnej militarnej wartości, ponieważ brak im dobrego szkolenia wojskowego oraz ćwiczenia z bronią w ręku. Odpowiedniki tych organizacyj w innych krajach, np. w Pol-

sce, posiadają właśnie znaczenie wojskowe.

Następnie użalał się Groener, iż w Niemczech brak jest broni, ponieważ zapasy jej zostały zniszczone na rozkaz aliantów, a nieliczne fabryki wyrabiają broń tylko dla Reichswehry. Przechodząc do spraw lotnictwa minister Groener dowodził, że niemieckie lotnictwo cywilne nie posiada znaczenia wojskowego.

Twierdzi on dalej, że nie jest w stanie wyobrazić sobie, jak Liga Narodów mogłaby utworzyć międzynarodowy korpus lotniczy, jak się to propaguje, gdyż niema jasności co do tego, jaki będzie skład tego korpusu, gdzie będzie on stacjonowany, jak odbywać się będzie rekrutacja i jak zostanie rozwiązana sprawa dowództwa.

Na zapytanie, czem Niemcy czują się zagrożone, odpowiedział Groener, że niebezpieczeństwem zagrażającym Niemcom są zbrojenia innych państw. Sąsiedzi Niemiec utrzymują w czasie pokoju armię liczącą milion żołnierzy i posiadają 10 milionów wyszkolonych rezerw. Niemcy nie posiadają twierdz prócz jednej — Królewcza.

Wywody swoje zakończył Groener następująco: Rozwiązanie kwestji bezpieczeństwa jest niemożliwe, jak długo Niemcy wystawione są na niebezpieczeństwo przeważających zbrojeń ofensywnych swoich sąsiadów.

„Bezpieczeństwo przez rozbrojenie“, nie zaś „wpierw bezpieczeństwo, a później rozbrojenie“ — oto hasła Niemiec na najbliższą konferencję rozbrojeniową w 1932 roku.

—xox—

Podjezana gadatliwość szpiega.

Bydgoszcz. W miejscowości Strzyżwo, tuż nad granicą polsko-niemiecką, straż graniczna przytrzymała podejrzanego osobnika, grasującego od kilku dni wśród miejscowej ludności. Po wylegitymowaniu go, okazało się, że jest to członek Stahlhelmu nazwiskiem Royke. Aresztowany i odstawiony do więzienia sądowego w Zbąszyniu, przyznał się, że został przez swoje władze wysłany do Polski w celach szpiegowskich i że w tychże celach próbował nawiązać kontakt z kilkoma mieszkańcami Strzyżewa, w czym przeszkodziła mu polska straż graniczna. W związku z temi zeznaniami władze polskie przeprowadziły szereg aresztowań osób podejrzanych o współdziałanie w szpiegostwie na rzecz ościennego mocarstwa. Najbardziej tajemniczo przedstawia się w tej sprawie dziwna rozmowność Roykego.

**Składajcie datki
na pomoc
dla bezrobotnych**

Konto P. K. O. 307.795.

Ulgi podatkowe przedmiotem obrad sejmu.

Warszawa. Wczorajsze posiedzenie sejmu rozpoczęło się o godz. 10-ej min. 15 przed południem.

Otwierając obrady p. marszałek Światłowski zawiadomił izbę, że otrzymał od p. ministra skarbu, zamknięcia rachunków państwowych za rok 1920 i 1930 — Odesłano je do komisji budżetowej.

Przystąpiono do rozpatrzenia rządowego projektu noweli do ustawy o podatku przemysłowym. Na propozycję p. marszałka zgodzono się łącznie z tą sprawą prowadzić dyskusję również nad wnioskami Klubu Ch. D. i Koła żydowskiego w sprawie innej nowelizacji wspomnianej ustawy.

Referent pos. Wartalski dowodził, że podatek obrotowy, potępiony przez naukę i praktykę stanowi wielką część wpływów skarbowych co utrudnia jego likwidację. Obecny moment nie sprzyja jego gruntowniejszej reformie, a to ze względów budżetowych

Referent wychodzi z założenia, że zasadnicza jego reforma jest w chwili obecnej niemożliwa. Wyjaśniając obszerne ulgi wprowadzone przez rząd w noweli, referent podniósł, że wprowadzanie ulg w życie odbywać się będzie stopniowo. Ponadto nowela przewiduje w szerokim zakresie ulgi podatkowe, których będzie mogło udzielać ministerjum skarbu. W dziedzinie ulg dla spółdzielni zostają one ograniczone do obrotów z członkami, co stanowi naturalną dziedzinę rozwoju spółdzielczości.

Stawki podatkowe, z chwilą wejścia w życie wszystkich ulg, będą wynosiły 1/2 procent od hurtu, 3/4 procent od defalicyznych zakładów prowadzących księgi, 1 procent od reszty zakładów handlowych, a 1/2 procent względnie 1 procent od przemysłu. Następnie referent omawiał szeroko praktyczne znaczenie przepisów noweli.

Ogień i woda pochłonięły 300 podróżn.

Londyn. Wedle doniesień z Szanghaju na rzece Jangtse wydarzyła się straszna katastrofa okrętowa, której ofiarą padło kilkaset osób. Na parowcu „Tat-he“, na którego pokładzie znajdowało się zgórą 600 podróżnych, przeważnie Chińczyków — nastąpił wybuch zbiornika ropy, w następstwie czego statek został uszkodzony i stanął w płomieniach. Część podróżnych rzuciła się do wody, wielu zaś zginęło w płomieniach. Mimo natychmiastowej pomocy, płonący parowiec zatonął w krótkim czasie, pociągając za sobą znaczną część podróżnych. Ogółem wyratowano około 300 osób. Reszta, **ponad 300 osób, poniosła śmierć w ogniu lub wodzie.**

się bezrobocia na skutek uregulowania dostaw.

Przedewszystkiem zgodnie z planami naczelnego komitetu lwią część dostaw rządowych ma być przesunięta na okres miesięcy zimowych, kiedy bezrobocie daje się najbardziej we znaki. Na wiosnę robotnikom pozbawionym pracy udaje się łatwiej znaleźć prace. Część z nich wyszukuje sobie zajęcia na wsi, część zaś przy robotach ziemnych.

Jak można było słusznie przewidywać, władze zainteresowały się projektami naczelnego komitetu i mają w najbliższym czasie przystąpić do ich urzędowania. Odbyły się już konferencje poświęcone sprawie dostaw dla przemysłu budowlanego i hutniczo-metal-

Szwajcaryja nie chce handlować z Niemcami.

Berno. Wobec negatywnego wyniku rokowań szwajcarsko - niemieckich w sprawie odnowienia traktatu handlowego, Rada związkowa wypowiedziała Niemcom układ handlowy z dniem 4-go lutego 1932 roku.

Śmierć na obczyźnie.

Paryż. W kopalni Ostricourt pod Lille obsunęły się onegdajszej nocy zwały ziemi, przysypując pięciu górników. Mimo natychmiastowej pomocy, zdołano uratować tylko dwu, którzy odnieśli ciężkie rany. Trzej pozostali, dwaj Polacy i jeden Włoch zginęli.

wego. Obecnie rozważana jest sprawa dostaw dla przemysłu włókienniczego, przyczem przemysł ten ma otrzymywać zamówienia w takich okresach czasu, aby mógł je wykonywać w sezonie martwym.

Nie są to już wszystkie środki, mogące przynieść jakieś ostateczne odciążenie sytuacji, niemniej jednak uważać go należy za jeden z odcinków wielkiego frontu walki z bezrobociem — odcinek, na którym można uzyskać pewne nie do pogardzenia sukcesy i przypuszczać można, że przy zastosowaniu rozumnego i celowego rozdziału dostaw, znajdzie obecnie zatrudnienie dość poważna ilość bezrobotnych.

Dziewięć lat na bezludnej wyspie.

Jak donoszą z Tokio, rząd japoński zamierza wysłać specjalny okręt do bezludnej wyspy na oceanie Spokojnym, na której mieszka samotnie od 9 już lat zaginiony marynarz japoński Waraszyna.

Waraszyna spadł z pokładu okrętu wojennego „Matsu“ w sierpniu 1922 r. Wszyscy uważali go za zmarłego. Jednak kilka miesięcy temu pewien statek rybacki przybił przypadkowo do wyspy bezludnej bez nazwy, położonej w odległości 170 mil na północ od Sapanu i wykrył obecność na wyspie samotnego Japończyka.

Okazuje się, że Waraszyna nie zginął, bo udało mu się dopłynąć do nieznannej wyspy i zamieszkał tu, żywiąc się słodkimi korzeniami i rybami surowymi, które łowił, jak czapla, wystając godzinami w wodzie. Statek rybacki nie mógł przyjąć na pokład nowego Robinsona Kruzoa, bo środki żywnościowe były na wyczerpaniu, a statek prócz tego ucierpiał podczas burzy. Rybacy sami nie wiedzieli kiedy wrócą do Japonii. Przynętki jednak zakomunikować japońskim władzom morskim o losie Waraszyny.

Dowódca japońskiej bazy morskiej w Iokosuko rozkazał natychmiast przygotować specjalny okręt dla odzyskania marynarza zaginionego przed dziewięć laty.

Przed 50 laty ogień zniszczył teatr w Wiedniu.

Przed 50 laty, dnia 8 grudnia 1881 wybuchł pożar w teatrze wiedeńskim zwanym „Ringtheater“ podczas przedstawienia sztuki „Opowieści Hoffmanna.“ Wśród publiczności wybuchła panika, tak że 447 osób poniosło śmierć. Rycina powyższa sporządzona jest według ówczesnych ilustracji.

Świat roślinny mandżurji.

Mimo gospodarki prawie rabunkowej, zajmują w Mandżurji pierwsze miejsce lasy, pokrywające rozległe rozgałęzienie Wielkiego i Małego Czinganu wzdłuż Amuru.

Między drzewami szpilkowymi pojawia się modrzew mimo przetrzebienia lasów w wielkich ilościach aż po rzekę Ussuri. Sosna znajduje się nad górnym Amurem aż do Małego Czinganu, zato szerzej rozpościera się biała i czerwona jodła. Najwspanialszym drzewem lasów mandżurskich jest dumny cedr, rosnący na Wielkim i Małym Czinganie, jak i w innych częściach północnej Mandżurji. Mnóstwo orzechów cydrowych zwabia do lasów

tych ogromne ilości wiewiórek. Jego orzechy są ogromne. Jalołce przeważają nad Amurem. Z drzew liściastych i krzewów zasługuje przede wszystkim na wspomnienie biała brzoza z dolin rzeki Seja; na południowy wschód od Małego Czinganu i nad Ussurj zajmują jej miejsce brzoza czarna, czyli mandżurska, o krótkim a szerokim pniu. Dąb, którego zupełnie niema w Syberji, spotyka się tu najpierw jako krzew, potem jako potężne drzewo w Wielkim i Małym Czinganie, nad dolnym Amurem i w kraju Ussuryjskim. Nigdzie nie dorównywa europejskiemu dębowi, tem więcej, że ma pień w środku wydrążony. We wszystkich lasach nad średnim Amurem spotyka się też wiąz, dochodzący do 8 sążni wysokości. Znajduje się tu także jeśion o olbrzymich rozmiarach, bo półtora sążnia mierzący w obwodzie. Wielką ozdobą lasów, szczególnie w południowej części kraju Ussuryjskiego jest orzech, dochodzący często do 10 sążni wysokości. Z powodu wilgotnego klimatu, wydaje niewiele owoców, natomiast odznacza się silną budową. Drzewo korkowe, nieznanne nawet na Kaukazie, stanowi wyłączną osobliwość kraju nad Amurem, w szczególności sokolic nad średnim Amurem i nad Ussurj. Jest ono wysokie, proste jak świeca, w gęstej koronie. Bardzo rozpowszechniony jest wreszcie klon i lipa.

Wylizanie innych drzew i krzewów jak akacje, czeremchy, wierzby, jabłonie, grusze, orzechy laskowe i wogóle wszystkich gatunków w okrągłej ilości 100, zabrałoby zbyt wiele czasu i miejsca. Wystarczy wspomnieć, że na południowych stokach Czinganu znajduje się często winna latorośl, która nawet w dzikim stanie daje dużo owoców.

Rozliczne trawy i zioła kraju Nadamurskiego nie są jeszcze dotąd pod względem naukowym dostatecznie zbadane.

Królowa lilpuckiego państwa.

O 100 kilometrów na zachód od Szkocji i 80 od Hebrydów leży mało komu znana wyspa św. Kildy. Stanowi ona niezawisłe państwo z królową i parlamentem na czele. Państwo to liczy około 4 tysiące mieszkańców.

Mieszkańcy wyspy wiodą życie odosobnione i dość jednostajne. Zajmują się wyłącznie rybołówstwem a wiadomości z Europy otrzymują z pewnym opóźnieniem np. zeszłoroczna poczta grudniowa nadeszła w marcu.

Język ich jest język starogalijski. Starzy nie znają żadnego innego języka. Młodzi rozumieją już angielski.

Państwo na wyspie św. Kildy jest państwem zamierającym. Starsze pokolenie z goryczą mówi, że winę za to ponosi młodzież, która emigruje do innych krajów.

Komunikacja regularna istnieje w miesiącach letnich. Od końca sierpnia rzadko widuje się okręty polujące na wieloryby.

Państwo, tak jak zaznaczyliśmy ma ustrój parlamentarny. Parlament zbiera się codziennie (podobno sesję są bardzo burzliwe!) rozdzielając prace na cały dzień i sądzi sprawy sporne.

Na czele państwa stoi królowa jest nią mianowicie najstarsza niewiasta na wyspie.

Institucja królowej istnieje od bardzo dawna: niegdyś stawała ona na czele wyprawy, jakie kobiety co jakiś czas urządzały w celu polowania na tak zwane „papugi morskie“. Dziś jest to raczej godność nominalna.

Królowa ubiera się, jak jej poddane w wielki szal i chodzi boso.

W szponach lwicy.

Na stacji kolejowej Tabora we wschodniej Afryce zjawiał się ostatnio niezwykle gość czworonożny. Była to wyrośnięta, mocna „pani“ lwica, która wypadła z pobliskiej dżungli, przebiegła szyny i stanęła zdumiona przed dworcem, którego w życiu swem nie widziała.

Młody inżynier kolejowy Perkley który wyszedł właśnie ze swej pracowni, skamieniał na widok lwa, oddalonego od niego zaledwie o kilka kroków. Bezradny w swej trwodze, zaczął krzyczeć tak przeraźliwie, że nawet lwica się przelękła i uciekła w stronę składnicy bagażu, a inżynier pobiegł co prędzej po fuzję.

W szopie pracowało dwu tubylców. Zanim zorientowali się, jakie im grozi niebezpieczeństwo, dopadła lwica jednego z nich i powaliła na ziemię. Ale, o dziwo, widocznie nie była głodna, bo trzymała tylko swą ofiarę w pazurach, nie czyniąc jej nic złego. Drugi murzyn dał drapakę, nie oglądając się nawet za towarzyszem.

W tym czasie wrócił uzbrojony inżynier. Zbiegli się również zawiadowca stacji i kilku robotników z fuzjami i wspólnymi siłami ubili lwicę. Powalony tragarz był godnie podrapany i napół żywy ze strachu, a jednak może powiedzieć o wielkim szczęściu w nieszczęściu, bo wszakże być w łapach lwa, a wyjść z nich cało, to rzecz dosyć niezwykła.

HUMOR.

Odważny.

Właściciel menażerii ogłosił pewnego razu, że kto wejdzie do lwiej klatki, dostanie 100 złotych.

Jeden chłop mówi: — Ja wleżę, ale prędzej wyprowadźcie lwa z klatki.

Smacznego!

Pewien pan na wycieczce w górach wstąpił do chaty i poprosił kwaśnego mleka. Baba dała mu mleka na misce i zaczęła jeść. Małe świnki obstały go i rechotały. Pana to dziwiło więc zapytał baby, dlaczego te prosięta tak koło niego skaczą. A baba: Może dlatego, bo z tej miski, co pan jedzą, one jeść muszą.

Kolorowe myszy.

Na urządzonej niedawno w Londynie przez tamtejszy Związek amatorów myszy wystawie tych gryzoniów można było podziwiać nie tylko myszki popielate i białe, ale także czarne, niebieskie, czerwone i laciaste.

Jak przytem zapewniał jeden z założycieli Związku amatorów myszy przedstawiciela „Daily Herald“, można przy starannym doborze wyhodować sobie myszy o barwach najrozmaitszych. Panie więc, będące zwolenniczkami myszy, mogą dobierać sobie do każdej toalety myszkę odpowiedniej barwy.

W Anglii rozpoczęto też wyrób rękawiczek, szalów, kolderek, a nawet płaszczków dziecięcych, ze skórek myszy kolorowych.

Zwyczaj butelki wyrabia się dziś przy pomocy maszyny wynalazionej w roku 1908 przez Ovena. Maszyna ta przy pomocy 2 robotników i 3 pomocników robi dziennie 20.000 butelek, na co dawniej potrzeba było 80 dmuchaczy.

Z pomiarów lotu ptaków — czynionych w ten sposób, że uczeni, interesujący się tą sprawą, lecieli aeroplanem równoległe z gromadami ptasimi — wynika, że gęsi dzikie lecą z szybkością 80 do 90 kilometrów na godzinę, dzikie kaczki z szybkością 75 kilometrów, a krzyżówki nawet z szybkością 110 kilometrów (?) na godzinę.

Obowiązkowa praca bezrobotnych w zimie.

W miastach, podczas zimy bezrobotni muszą sprzątać śnieg z ulic. Praca ta jest nadzwyczaj uciążliwa i przykra dla tych bezrobotnych, którzy nie posiadają ciepłej odzieży i odpowiedniego obuwia.

CZAR DJAMENTÓW.

Cóż jest pociągającego w szkiełku błyszczącym, w kryształach, siejącym olśniewające blaski w promieniach słońca lub w świetle świec, czy lamp elektrycznych, że tylu ludzi dąży do ich posiadania, nieraz kosztem krwi i honoru, często kosztem życia? Faktem jest, że od wieków człowiek nadawał brylantom jakieś mistyczne, tajemnicze znaczenie, że przypisywał im życie zagadkowe, które ma wpływ na życie człowieka, który nosi brylanty.

Wielu ludzi dziś, nawet bardzo wykształconych, których trudno byłoby posądzić o przesady, nosi w pierścionkach drogocenne kamienie, wierząc, że przynoszą one szczęście lub... nieszczęście.

Są kamienie, które dają zdrowie, inne dają pomyślność, jeszcze inne ułatwiają pomyślne załatwienie interesów, jednym słowem, kamienie, oprócz pięknego widoku dla oczu, łączą się z człowiekiem we wszystkich jego smutkach i radościach, są jakby żywymi istotami, jakby przyjaciółmi, wiernymi do zgonu.

Już Plinusz pisał o brylantach „niestworzone” rzeczy, przyznając im własności, które przeszły z biegiem czasu do dziedziny bajek, fantazji.

Twierdzi on, że twardość brylantu jest tak wielka, że położony na kowadło, odbija każde uderzenie młota, a nawet może sprawić, że kowadło i młot pękają. Z historią ta jest związana bezdenne głupota słynnego Don Alvarado, który wraz z towarzyszem okradli kapłanów w tajemniczym Peru

ze wszystkich smaragdów, jakie Inkasowie posiadali. Don Alvarado zabrał wtedy taką masę szmaragdów, że mimowolnie zaczął wątpić, czy to są prawdziwe kamienie, skoro może ich być taka ilość. A nie trzeba zapominać, że ludzie wówczas nadawali szmaragdowi takie same znaczenie, jak i brylantom.

Don Alvarado poddał wszystkie te szmaragdy próbie „twardości” na kowadło. Rzecz naturalna, że wszystkie kamienie, jeden za drugim pękły, co umocniło Don Alvaradę w mniemaniu, że były fałszywe.

A jednak twardość brylantów jest dość wielka. Mineralogja jednak stawia ten kamień w skali twardości na 10 miejsce.

Co do cudownego blasku brylantu, to też nie będzie baśnią, jeżeli wraz z jubilerami będziemy zdania, że posiada on swój własny „ogień”. Jeżeli brylant bowiem przeniesiemy ze światła w ciemności, to zachowuje on przez pewien czas własności wydawania światła. Fosforyzuje w ciemnościach. Ten „ogień” brylantu naprowadził w swoim czasie Newtona na myśl, że kamień ten musi posiadać w sobie materję palną. Myśl ta została potwierdzona przez chemję nowoczesną, której udało się z węgla kamiennego wytworzyć sztuczne brylanty. Jubilerzy nie potrzebują drzeć, o swoje skarby z tego powodu. Największy brylant bowiem, jaki się udało wytworzyć sztucznie, miał pół milimetra średnicy. Koszty zaś jego wytworzenia

wyniosły tyle, że możnaby za nie kupić kilka wielkich brylantów.

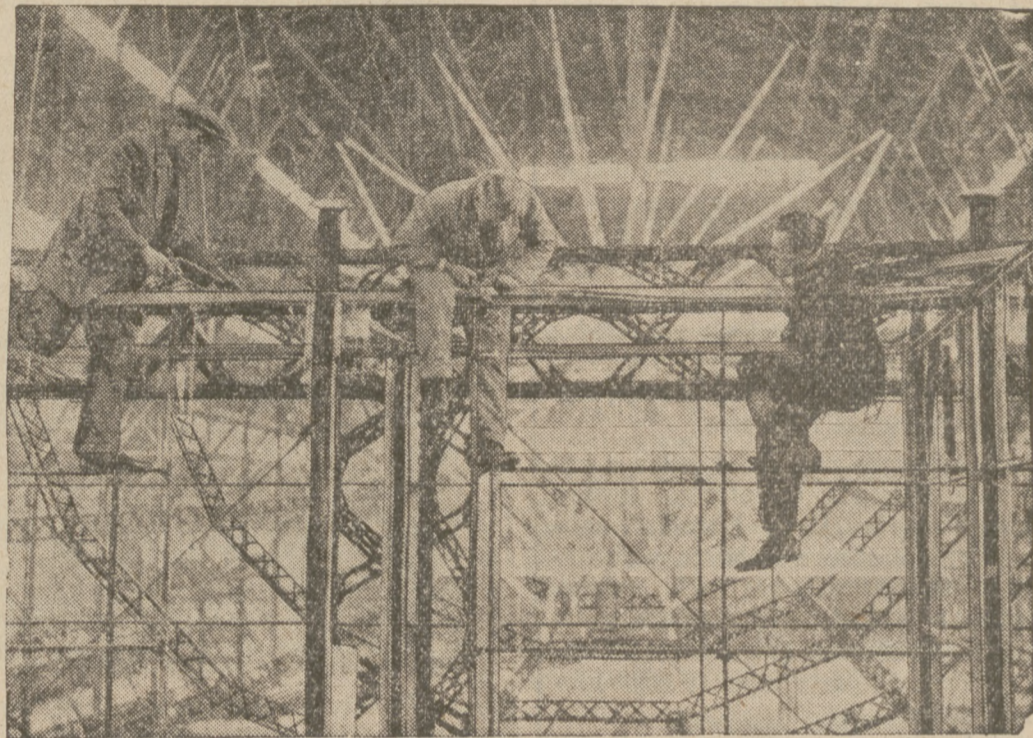
Brylant jest produktem wulkanizmu.

Najpiękniejsze brylanty, znajdowane w Kimberley, w Afryce Południowej dowodzą tego. Znajduje się je w lejkowatych rurek, nazywanych przez górników „fajkami”, w miej-

scach, które zdradzają ślady wybuchów wulkanicznych.

W wielu częściach świata ludzie długo nie wiedzieli, co posiadają. Brazylijscy murzyni, grając w karty „markowali” ilość przegranych „pesetów” błyszczącymi kamykami, o których nic nie wiedzieli, że przedstawiają cały majątek. Wydobywali je z tożyska rzeki Tojuco, dziś zwanej Diamantino, jak zwyczajny piasek. Na Sumatrze, Borneo i w Indjach Wschodnich nazywano brylanty „kamiennymi indyjskimi”, ale nie ceniono ich wcale.

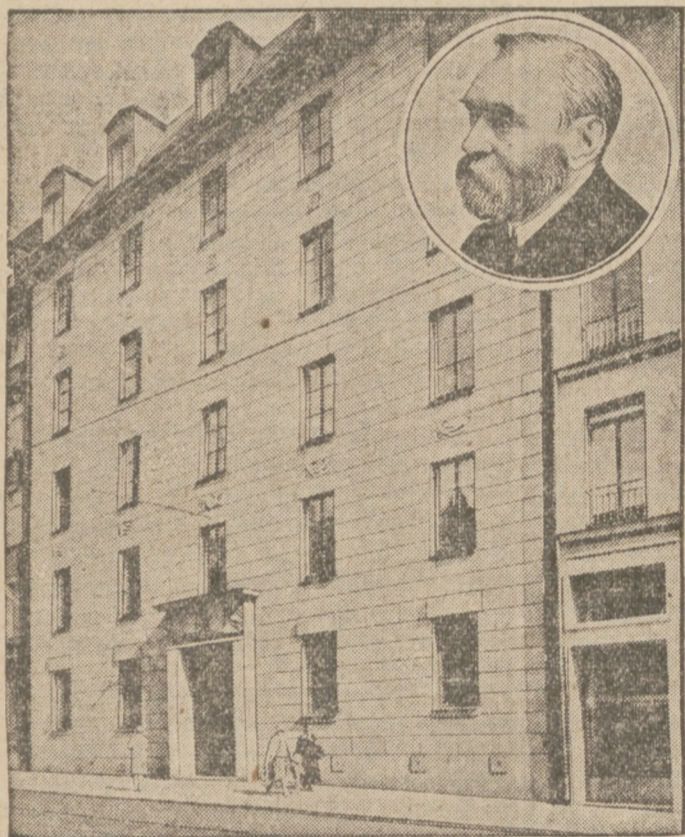
Koniec olbrzyma powietrznej floty angielskiej.

Ósmy cud powietrznej floty angielskiej, sterowiec P. 100, który pozostał w Anglii po strasznej katastrofie swego „brata”, R. 101, spotkał smutny los. Po katastrofie sterowca R. 101, zbadano także dokładnie R. 100 i przekonano się, że nie można mu ufać. Wobec tego postanowiono go rozebrać i

sprzedać jego części składowe. Rozbiórki olbrzyma powietrznego podjęła się firma „Eitno, Levy and Comp.”, która używa do tego około 25 robotników i wiele potężnych maszyn parowych. Materiał pójdzie napowrót do fabryki i zostanie przerobiony na jakieś pożyteczne przedmioty.

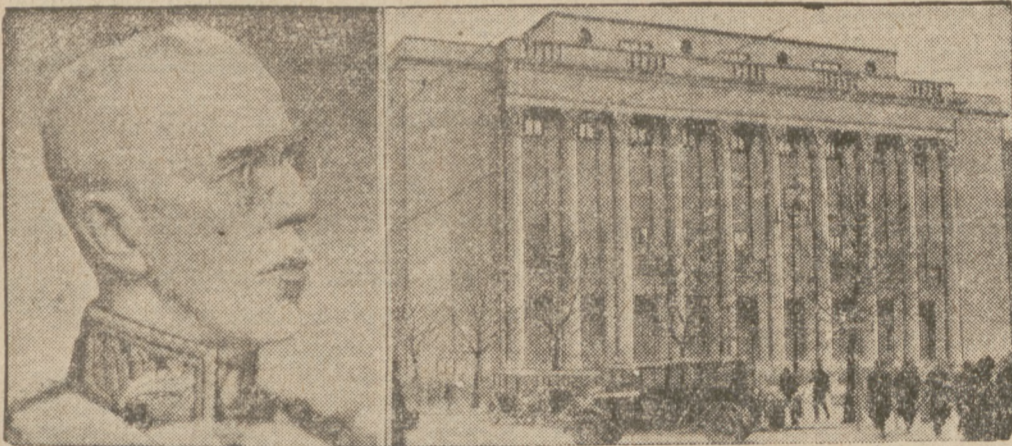
NAGRODA NOBLA.

Siedziba instytutu nagrody Nobla.

W kółku: Alfred Nobel, wynalazca dynamitu i twórca nagrody Nobla zmarł 10 grudnia 1896 r. Pierwszy raz rozdano wymienioną nagrodę przed 30 laty mianowicie dnia 10 grudnia 1901 r.

Wiadomo, że nagrodę Nobla otrzymali także sławni polscy pisarze Henryk Sienkiewicz i Wł. Reymont.

Gustaw V król Szwecji.

Z rąk króla szwedzkiego oznaczeni nagrodą Nobla otrzymują wysokie odznaczenie.

Po raz 30 w tym roku w mieście stołecznym Szwecji, Sztokholmie, rozdano nagrody Nobla.

Dom koncertowy w Sztokholmie.

W domu tym wręczone bywają odznaczonym dyplomy i nakazy płatnicze.

Z ŻYCIA MRÓWEK

Uczeni zarejestrowali dotychczas ponad 5.000 gatunków mrówek.

Niektóre gatunki mrówek składają się tylko z dwóch kast, t. j. samców i samic, niektóre z trzech: samców, samic i robotników. Królowe są zazwyczaj płodne, robotnice zaś bezpłodne. Samce żyją znacznie krócej niż samice i robotnice.

Sa mrówki szkodliwe, są pożyteczne. Tych ostatnich jest znacznie więcej. Jedno plemię mrówek niszczy dziennie od stu tysięcy szkodliwych owadów i robaków.

W Chinach, w wielkich plantacjach pomarańczy, niszczonech zawzięcie przez specjalne robaki, zabiera się gniazda mrówek, zawieszając je w workach na drogach i przywiązując do worków gałęzi drzew. Po tych gałązkach, jak po moście, idą mrówki na drzewo i polują na robaki. Ponadto łączy się jeszcze przy pomocy tyk bambusowych jedno drzewo z drugim tak, że mrówki oczywiście jedno drzewo mogą sobie spacerować na drugie.

Na Jawie używa się mrówek w taki sam sposób do ochrony drzewa manganowego przed chrabaszczami.

We Włoszech korzysta się z gniazd mrówek dla zwalczania gąsienic na drzewkach owocowych, a w Stanach Zjednoczonych dla ochrony bawełny.

Samiec mrówczy ma lepsze oczy niż samica.

Mózg królowej-mrówki jest najmniejszy, mózg samca nieco większy, a mrówki robotnika czy robotnicy największy.

I słusznie! Robotnik bowiem pracujący na królowę musi być mądrzejszy, jeżeli ma pokonywać trudności, związane z pracą całodzienną.

Najczulszy seismograf świata.

Uniwersytety amerykańskie Harvard i Fordham skonstruowały wspólnie wysiłkami nowy typ seismografu.

Dotychczasowe seismografy notowały trzęsienia ziemi przy pomocy piórka, poruszającego się po walcu papierowym. Wskutek tarcia nie oddawał on jednak zupełnie dokładnie dostrzeżonych wstrząsów.

Nowy seismograf notuje trzęsienia ziemi przy pomocy światła, tarcia jest więc wykluczone i najślabszy derszcz skorupy ziemskiej notowany jest wielką dokładnością.

Wynalazcą nowego seismografu jest Rosjanin, książę Galicyn.

Jeden z takich aparatów, umieszczonych w ciemnym sklepieniu podziemiu jest jak czuły, że papieros zapalony w tem podziemiu już wywołuje wzrost temperatury, wystarczający dla wprowadzenia go w ruch.

Przy pomocy tego instrumentu będzie można obserwować najmniejsze wstrząsy, nieuchwytnie dotąd dla badania ludzkiego.

Da to możliwość bliższego wniknięcia w tajemnicze procesy, zachodzące na skorupie ziemskiej i bezpośrednio pod nią.

Golibroda jeden

opowiadał zawsze tym, którym strzygli włosy bardzo straszne historie, a czynił to dlatego, aby im od tych straszności włosy na głowie wstawały i aby on mógł wygodniej strzydzi.

Budowa przystanku kolejowego w Ochojcu.

Ochojec w Pszczyńskim. Dnia 29 listopada br. w Ochojcu odbyło się ogólne zebranie obywateli Ochojca, zwołane z inicjatywy koła miejscowego Związku Obrony Kresów Zachodnich przy współudziale zarządu gminy Piotrowice i wszystkich miejscowych towarzystw w sprawie budowy i uruchomienia przystanku kolejowego w Ochojcu.

Zebranie zagalę i przewodniczył mu p. Stanisław Kozłowski, prezes miejscowego koła Z. O. K. Z., który przedstawił zebranym w liczbie około 500 osób sprawę realizacji budowy i uruchomienia przystanku kolejowego.

Po ożywionej dyskusji zebrani uchwalili jednogłośnie urządzić ogólną zbiórkę na pokrycie kosztów budowy przystanku kolejowego oraz następująca rezolucję:

I. Zebrani w liczbie około 500 osób obywateli Ochojca uznają za konieczną jak najrychlejszą budowę i uruchomienie przystanku kolejowego. Przemawia za tem fakt, że tutejsza ludność, rekrutująca się przeważnie ze sfer robotniczych i urzędniczych, a zatrudniona w miejscowościach okolicznych, zmuszona jest ze względu na brak odpowiedniej drogi i odległość stacji kolejowej zdążać do swych warsztatów pracy pieszo, bądź korzystać z linii autobusowej. Również i młodzież licznie kształcąca się w szkołach średnich w Katowicach korzystałaby z przystanku kolej. Przez budowę przystanku kolejowego uniknęłoby się licznych wypadków kolejowych, jakie w ostatnich latach tu miały miejsce z braku tegoż przystanku.

II. Wziąwszy pod rozwagę powyższe okoliczności i zważywszy, że do pokrycia kosztów budowy przystanku kolejowego przyczynia się gmina Piotrowice, która zgodziła się dać robotników do urzędzenia stacji kolejowej jakoteż obywatele Ochojca, którzy uchwalili urządzić publiczną zbiórkę na cel budowy przystanku kolejowego oraz zważywszy, że założenie przystanku kolejowego w Ochojcu da znaczną korzyść kolei ze względu na silną rozбудowę Ochojca i na jego lesiste okolice, do których wzmógłby się na sile ruch wycieczkowy z chwilą zaprowadzenia przystanku kolejowego, obywatele Ochojca domagają się, by Dyrekcja Kolei Państwowych przystąpiła do budowy i uruchomienia przystanku kolejowego jak najprędzej.

Zgromadzeni w żywej dyskusji wyrazili żal, że sprawy Ochojca nie zawsze są przychylnie traktowane i załatwiane przez gminę Piotrowice, sądzą jednak, że gmina obecnie nie uchyli się od udzielenia pomocy obywatelom Ochojca w budowie tak koniecznego przystanku kolejowego. Wydelegowani członkowie komitetu budowy przystanku kolejowego: delegat związku maszynistów kolej. Sta-

niślaw Sobczak, kierownik szkoły Stanisław Kozłowski, radny gminy Karol Broda i prof. Lubczyk udali się następnie do dyrekcji kolei państwowych, gdzie zostali przyjęci na dłuższej audjencji przez dyrektora kolei państw. Niebieszczanie, który przyobiecał pójść na ręce obywatelom Ochojca w budowie i uruchomieniu przystanku kolejowego w najkrótszym czasie.

Jedyny pomnik na całym świecie.

Jest nim pomnik ostatniego cara rosyjskiego Mikołaja II, zamordowanego w nieczny sposób przez bolszewików. Pomnik ten stoi dziś jeszcze przed finlandzkim parlamentem w Helsinkach.

Przegląd religijny

Rząd hiszpański w walce z Kościołem.

Episkopat hiszpański ogłosił do wiernych odezwę, w której zwraca uwagę, że poczynając od stycznia roku przyszłego, koszty związane z utrzymaniem kościołów a częściowo także i duchowieństwa, obciążać będą samych wiernych. Wzywa się przeto do ofiar na cel utrzymania świątyń i zaznacza, że na zbiórkę tych ofiar przeznaczoną zostanie specjalnie jedna z niedziel każdego miesiąca.

Z brzmienia tej odezwę należy wnioskować, że rząd hiszpański, nie bacząc, że konstytucja przewiduje pewien okres czasu na wprowadzenie nowych przepisów prawa, postanowił niezwłocznie realizować świeżo uchwalone ustawy antykościelne. Widocznie sferom liberalnym bardzo zależy na tem, by utrudnić Kościołowi możliwość należytych zorganizowania się i przystosowania do nowych warunków.

Gehenna kapłanów w Sowietach.

Nadeszła z Sowietów wiadomość, że ks. Józef Karpiński z Machnowki i ks. Stanisław Borecki z Chałaimgródka są od dłuższego czasu uwięzieni w Jarosławiu. Ks. Mateusz Bryńczak z Berdyczowa, zesłany do Tomska, został tam uwięziony. W uzupełnieniu podanej w roku bieżącym notatki o zgonie ś. p. ks. Franciszka Piaseckiego podajemy, iż nastąpił on w więzieniu w Berdyczowie. Zwłoki zmarłego kapłana nie zostały wydane.

Nowe gwałty bolszewickie przeciwko duchownym prawosławnym.

Dopiero obecnie nadeszła z Rosji Sowieckiej wiadomość o rozstrzelaniu w d. 6 lipca b. r. biskupa prawosławnego z Sierpuchowa z powodu odmowy uznania metropolity Sergiusza. Z tego samego

powodu również na śmierć skazany został duchowny prawosławny Roman Niedwied, podległy arcybiskupowi Bartłomiejowi. Kara ta jednak następnie zamieniona została na 10 lat ciężkiego więzienia.

Pięćdziesięciolecie Zgromadzenia XX. Salwatorjanów.

Dnia 8 b. m. upłynęło 50 lat od chwili, gdy w Rzymie, w kaplicy św. Brygidy o. Franciszek od Krzyża Jordan założył „Katolickie Towarzystwo Naukowe“, które dziś istnieje pod nazwą „Towarzystwa Boskiego Zbawiciela“, czyli Zgromadzenia XX. Salwatorjanów.

Salwatorjanie specjalnie wytyczonego celu nie mają. Chcą chwale Bożą szerzyć wszelkimi sposobami przy pomocy środków, jakie dyktuje miłość Chrystusowa. Zgromadzenie pracuje prawie we wszystkich krajach Europy, w Ameryce Półn., w Brazylii i Kolumbji, w Azji (Chiny). Domów posiada około 60, członków mniej-więcej 1000. Generałem jest o. Pankracy Pfeiffer, rezydujący w Rzymie.

W Polsce mają XX. Salwatorjanie dwa domy, a mianowicie w Krakowie i w Trzebini (Dom rekolekcyjny i wydawnictwa). W Mikołowie na Śląsku budują dom wychowawczy na wielką skalę, który prawdopodobnie w r. 1932 zostanie oddany do użytku młodzieży. Najwięcej zajmuje się to Zgromadzenie w Polsce rekolekcjami i misjami. Dom rekolekcyjny św. Józefa prowadzony przez XX. Salwatorjanów w Trzebini jest pierwszą tego rodzaju instytucją w Polsce dla wszystkich stanów. Tu również jest wydawane pierwsze pismo rekolekcyjne: „Dzwonek rekolekcyjny“ oraz „Kalendarz Salwatora“ i „Kalendarzyk Salwatora dla młodzieży“.

Sprawy robotnicze.

6 milionów bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych.

Donoszą z Nowego Jorku, że według obliczeń związków zawodowych liczba bezrobotnych w Stanach Zjedn. wynosiła w październiku 6 milionów ludzi. 20% członków związków zawodowych zostaje bez zajęcia.

Robotnicy polscy w Rosji muszą przymusowo płacić składki na zbrojenia sowieckie.

W Moskwie na placu Armii Czerwonej odbyła się charakterystyczna uroczystość przekazania armii sowieckiej plutonu czołgów, zbudowanych ze składki ludności polskiej w Sowietach.

Podczas tej uroczystości wygłoszono mowę, nawołującą polską ludność pracującą, do dalszego składania ofiar na zbrojenia sowieckie. Jak wiadomo, akcja składania t. zw. ofiar wśród mniejszości polskiej w Sowietach odbywa się w trybie przymusowym.

Robotnicy narodowości polskiej uchylający się od płacenia składek na zbrojenia zaliczeni są do kontrrewolucjonistów co pociąga za sobą wydalenie z fabryk i pozbawienie kartek aprowiacyjnych.

Bezrobocie w niektórych krajach Europy.

Międzynarodowe Biuro Pracy w Genewie ogłosiło przed paru dniami ciekawe zestawienie ilości bezrobotnych w roku bieżącym w porównaniu z rokiem ubiegłym. Widzimy z niego, że bezrobocie wszędzie znacznie się zwiększyło. Zestawienie to uzupełniamy, podając stosunek procentowy liczb bezrobotnych do liczby ogółu ludności każdego kraju.

	1930	1931	Wzrost Stosunek % w bezroboc. r. 1931 do liczb w %/000 by mieszkańc.
Francja	12 178	91 346	750 0,2%
Węgry	21 860	29 412	39 0,34%
Szwajcaria	10 351	18 506	56 0,5%
Szwecja	21 170	44 261	209 0,73%
Norwegja	12 925	22 431	73,6 0,8%
Dania	26 232	36 100	36,6 1,03%
Polka	244 224	332 832	36,3 1,1
Włochy	399 604	723 909	181 1,7%
Czechosłowacja	124 109	293 642	236,6 2,0%
Belgia	63 782	176 162	276,2 2,23%
Austria	156 124	196 321	26 2,9%
Stany Zjednocz.			
Amer. Półn.	4 000 000	7 000 000	75 5,6%
W. m. Gdańsk	15 687	21 509	37,1 5,6%
W. Brytania i Półn. Irlandja	2 119 648	2 813 163	32,7 6,2%
Niemcy	2 882 500	4 104 000	142,4 6,3%

Jak widzimy z powyższej tabeli, Polska zajmuje siódme miejsce pod względem ilości bezrobotnych w porównaniu z ilością mieszkańców kraju.

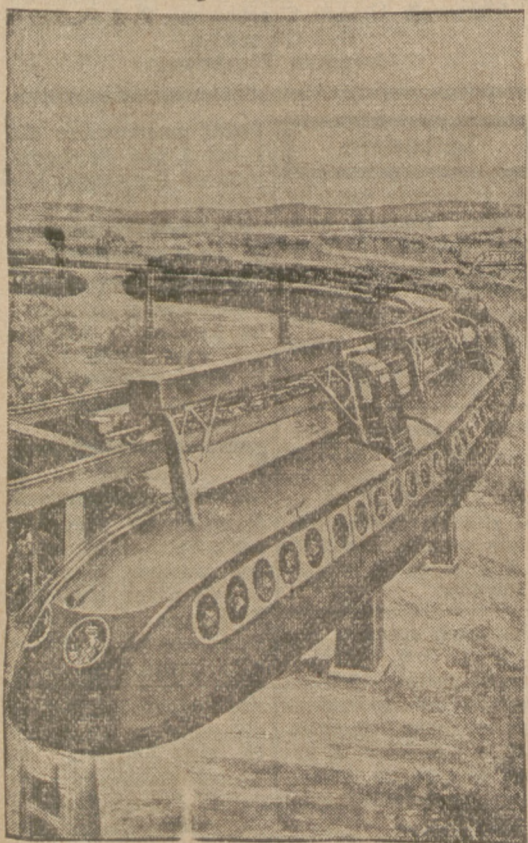
Największe bezrobocie w Europie w liczbach absolutnych i względnych mają Niemcy.

Najmłodsza zawodniczka olimpijska.

11-letnia uczennica Megan Taylor, córka słynnego profesora Taylora, reprezentować będzie Anglię w porcie łyżwiarskim na olimpiadzie w Lake Placid.

Nowy cud techniki.

Kolej z trudem ustępuje miejsca nowoczesniejszemu środkowi komunikacyjnemu, jak samochodowi czy samolotowi. Obecnie w Pensylwanji (Ameryka), dokonywane są próby z nowym pościągami powietrznymi, który osiąga szybkość 250 km. na godzinę. Moment próbnej jazdy tego pościągu, zbudowanego na wzór samolotu widzimy powyżej.

Odkrycia w podziemiach katedry gnieźnieńskiej.

Podobnie jak w bazylice wileńskiej, w podziemiach prastarej katedry gnieźnieńskiej, matki kościołów polskich, natrafiono na ciekawe odkrycia architektoniczne oraz znaleziono wiele grobów. Prace prowadzone są za zezwoleniem władz kościelnych przez konserwatora dr. Pajzderskiego i architekta Cybichowskiego. W południowej nawie katedry odkryto część głównej absydy pierwotnego kościoła w stylu romańskim (Wnie-

bowięcia N. M. P.). Podczas dalszych poszukiwań natrafiono na groby kamienne, w których znajdują się śmiertelne szczątki biskupów, jak można rozpoznać po znajdujących się w nich insygniach biskupich, niektórych o cennej zabytkowej wartości. Nie natrafiono na ślady trumien, ciała bowiem zmarłych biskupów zawijano w cenne materje. Całe podziemie jest wielkim cmentarzyskiem.

